

Dolend langs boeken en boeken en steeds meer boeken

...

Dezelfde formule als bij Free Musketeers wordt gehanteerd door Uitgeverij Gopher (voorheen Gopher Publishers). Ook hier de mogelijkheid een boek door Gopher uit te laten geven of het met hulp van Gopher in eigen beheer uit te brengen: “het boek komt niet in aanmerking voor ons Gopher-fonds omdat het niet voldoet aan een of meer van de genoemde criteria. In een aantal gevallen, afhankelijk van inhoud en samenstelling, kan het boek onder ons mijnneigenboek.nl merk worden uitgebracht. De schrijver maakt dan gebruik van onze faciliteiten om het boek in eigen beheer uit te geven.”

Net als Free Musketeers trok Gopher eerder mijn aandacht met *Profeet van de duivel* van Ad van Tiggelen. Net als Stedehouder kreeg Van Tiggelen het voor elkaar om in de winkel te liggen, ook in de Selexyz in Almere, waar ik het op een andere middagpauze vond. Het was een uitstekende fantasy, die bewees dat de formule van Free Musketeers en Gopher wel degelijk wat kan opleveren: Van Tiggelen wist met zijn boek de aandacht van Luitingh – Sijthoff te trekken, bouwde zijn verhaal uit tot een mooie trilogie en die werd onder het doorzichtige pseudoniem Adrian Stone als Luitingh Fantasy gepubliceerd.

Ook de Gopher-site heeft een winkel en ook in die winkel vind je heel veel genres, met daarin heel veel boeken van heel veel onbekende auteurs. Maar niet zoveel als bij Free Musketeers, terwijl ze al vanaf 1997 bezig zijn en Free Musketeers pas vanaf 2003. Gopher profileert zich ook niet met het grote aantal titels dat ze uitgegeven hebben, en een succes als dat van Van Tiggelen wordt niet vermeldt.

Bij Uitgeverij Gopher verscheen **Het Medaillon van Thrianta** van Mariska Buijs. Dit boek kwam niet via de boekhandel tot mij en ook niet als recensieboek; het kwam via het derde kanaal, dat van de persoonlijke contacten. Op een mooie zomerdag bleek de zus van de vriendin van een neef een fantasyroman te hebben geschreven. Natuurlijk was ik geïnteresseerd. Ik kreeg de eerste twee hoofdstukken gemaild en die vond ik voldoende belovend om er meer tijd aan te besteden. Omdat ik zelf die tijd niet had, vroeg ik het aan Wim Stolk, die wel wilde, maar er ook niet aan toe kwam.

Ondertussen ging Mariska verder. Ze zocht een uitgever en kwam dus bij Gopher terecht.

Het Medaillon van Thrianta

Mariska Buijs

Uitgever: Uitgeverij Gopher B.V.

Jaar van uitgave: 2010

Ontwerp omslag: Andy Simmons

354 blz.,

19,90 Euro,

ISBN 9789051797459

De achterflap maakt duidelijk dat het een standaard fantasyverhaal is: “Drie eeuwen geleden brak een wrede heerser het Medaillon, waardoor het rijk Thrianta in vieren werd gespleten. In een van die vier delen, het Rijk van de Kastelen, woont Quahira, een dromerig meisje dat zich graag verliest in haar boeken. Illusie en werkelijkheid raken echter op schokkende wijze vermengd wanneer ze op een oud dagboek van haar overleden moeder stuit.

Wat was de ware toedracht achter haar dood? En berusten Quahira’s boeken misschien méér op de werkelijkheid dan ze ooit kon vermoeden? Quahira besluit op zoek te gaan naar de verloren delen van het Medaillon, die Thrianta weer één kunnen maken. Bijgestaan door vijf reisgenoten begint ze aan een reis die de fantasie uit haar boeken tot leven brengt. Maar al snel komt ze erachter dat het najagen van haar dromen ook zijn keerzijde heeft.”

Dat het een standaard-fantasy is, hoeft niet erg te zijn, wanneer het maar iets eigens heeft, een eigen toon, een eigen stijl, wanneer het maar prettig leest. En dat doet het. Het verhaal bestaat vooral uit de primaire verhaallijn, de queeste van Quahira, waardoorheen enkele secundaire verhaallijnen zijn geweven, die aan het einde natuurlijk samenkomen. Die secundaire verhaallijnen hadden meer volume mogen hebben, breder en dieper beschreven hadden deze delen meer kleur gekregen en hadden ze extra spanningsbogen kunnen creëren. Binnen de primaire verhaallijn creëert Mariska Buijs wel spanningsboogjes, waardoor het verhaal in beweging blijft.

Net als Lucas Moor en Dick Marco Stedehouder ging Mariska Buijs op zoek naar weerklank, en in tegenstelling tot Moor en Stedehouder vond ze die wel. Ze is op allerlei websites te vinden, in het algemeen met positieve reacties. Zo schreef Stéphanie de Geus op *fantasyboeken.org*: “Toegegeven het boek laat niets te raden over. De plot is voorspelbaar en zelfs de romantiek die door het verhaal heen sijpelt komt niet als een verrassing. Maar dat is niet erg, haar vlotte pen zorgt dat ze er mee weghomt. Het is een boek dat je lekker lui in de zon leest zonder er te veel bij na te denken. Want niet alle epische fantasy hoeft zwaar te zijn.” Op die site is ook een interview te vinden.

Voor de bibliotheken (Biblion) oordeelde René van Rossenberg kritischer, maar hij stelt ook: “De stijl is helder, met realistische dialogen en ongecompliceerd taalgebruik.” En juist deze aspecten maken het boek leesbaar en daarom werden door de bibliotheken bijna honderd exemplaren besteld.

Ze wist zelfs een plaats te krijgen op de Elf Fantasy Fair 2011 en op de site met het programma was ze prominent aanwezig tussen Mel Hartman en Kim ten Tusscher, in een lijst met namen als Tisa Pescar, Thirza Meta, Tais Teng, Paul Evanby, Adrian Stone en Thomas Oldeheuvelt. En ook de Fair was een succes, want zaterdag was ze al door haar boeken heen en moest ze naar huis om de privévoorraden op te halen.

En bovendien heeft Mariska haar eigen website, www.mariskabuijs.nl, waarop onder andere een gastboek vol enthousiaste reacties.

Het Medaillon van Thrianta is wat het pretendeert te zijn: een luchtige, heldere fantasy, die niet heel verrassend is, misschien wat meer voor jongeren, maar die door de heldere stijl toch redelijk vlot weg leest. Wanneer ze in haar volgende boek de secundaire verhaallijnen wat verder uitdiept, misschien leert om de slechterikken wat slechter te maken en wat afwijkende, wat markante personages introduceert, zou het wel eens écht opmerkelijke fantasy kunnen worden... Of misschien moet ze dat juist niet doen, moet ze in die heldere stijl van haar gewoon haar eigen verhalen blijven schrijven, haar eigen publiek opzoeken. Dit is fantasy die ik niet zou afraden, fantasy die ik, met enige relativering, wel zou aanraden.

Want ik vind het geweldig. Dat je gewoon je verhaal schrijft, ver van fanhappenings, literaire gebeurtenissen, forums en schrijfwedstrijden verwijderd, niet op een regenachtige zondagmiddag, maar gedurende weken, maanden, jaren, want het verhaal wordt een roman, en je gaat ermee door, komt er steeds weer bij terug, gewoon omdat je graag leest en je graag het verhaal wilt opschrijven. Gedurende jaren leef je je eigen leven, met daar tussendoor het leven van je personages, want die zijn altijd wel ergens aanwezig.

Ik vond het dertig jaar geleden geweldig en ik vind het nog steeds geweldig, die gedrevenheid, die passie, dat je met overgave je verhaal vertelt, zo goed mogelijk, en dat je daarna wel verder ziet.

En dat is precies wat Mariska Buijs deed.

En ja, ik ben een beetje bevooroordeeld.

Free Musketeers en Uitgeverij Gopher geven hun boeken netjes uit, dat is waar, de boeken liggen de lezer goed in de hand. Maar het is duidelijk dat ondanks begeleiding en mogelijke PR zoals het aankondigen bij tijdschriften en boekhandel, de auteur zelf heel actief zijn boek zal moeten promoten, meer dan bij de grotere uitgeverijen het geval is. De grote bak met onbekende boeken van onbekende auteurs in de webwinkels van Free Musketeers en Gopher zal aan de ouderwetse lezer voorbij gaan of hem zelfs afschrikken. De auteur zal zelf de aandacht moeten trekken, zal zelf zijn boek in de winkel moeten krijgen. Je zult het als auteur zelf moeten doen.

...

Dolend langs boeken en boeken en steeds meer boeken

Is het prachtig, dat doorbreken van de machten die bepaalden wat wij als lezers kregen voorgeschoteld?

Misschien is dat meer het geval voor de schrijvers dan voor de lezers.

Krijgen we een beter zicht op de literaire productie? Misschien is het alleen maar een beter zicht op de productie van slechte, matige, nog niet rijpe werken.

Komen de goede boeken, de boeken die we graag lezen, makkelijker op ons pad?

Zelfs als dat zo is, is het eigenlijk niet zo. Want ook de mindere boeken komen makkelijker op ons pad. En hoe scheid je het kaf van het koren? Dat kost tijd en voor je het weet ben je alleen nog maar bezig met kaf.

Uiteindelijk moet je concluderen dat het voor de lezer beter is dat er niet te makkelijk gepubliceerd kan worden.

Een boek moet hindernissen overwinnen, bij de een uitgever, bij de boekhandel, bij de bibliotheek. Free Musketeers en Gopher bieden te veel en de kwaliteit is te wisselend, lijkt in het algemeen ook te laag. En het helemaal zelf doen, kost te veel tijd, springt te weinig in het oog, geeft helemaal geen garantie.

Zekerheden heb je natuurlijk nooit en over smaak valt een eeuwigheid te twisten, maar toch is er meer garantie wanneer er de hogere drempel is van een gerenommeerde uitgever; een grotere uitgever als bijvoorbeeld

Luitingh, Mynx en Kramat, of een gespecialiseerde uitgever als bijvoorbeeld Verschijnsel, Books of Fantasy, Fantastische Vertellingen en Parelz.

(Paul van Leeuwenkamp)